Nitelikli Dolandırıcılık – Resmi Belgede Sahtecilik / 24-12-2019

Yargıtay 15. Ceza Dairesi

Esas No: 2017/10248

Karar No: 2019/15501

Ağır Ceza Mahkemesi

Nitelikli dolandırıcılık ve resmi belgede sahtecilik suçlarından sanığın mahkumiyetine ilişkin hükümler, sanık tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:
Gerekçeli karar başlığında 30/04/2011 olarak yazılan suç tarihinin 19/02/2011 olarak mahallinde düzeltilmesi mümükn görülmüştür.
Sanığın, U… Denizcilik İth. İhr. Ltd. Şti. adına komisyon karşılığında çalıştığı, yanında da … adlı şahsı çalıştırdığı, sanığın, C… aracılığıyla katılan …'tan satın aldığı 35 ton elma karşılığında keşidecisi U… Denizcilik İth. İhr. Ltd. Şti. olan l5/04/2011 keşide tarihli ve 35.000 TL bedelli çek ile 30/04/2011 keşide tarihli ve 35.000 TL bedelli çekleri Cemal aracılığıyla katılana verdiği, çeklerin karşılıksız çıkması üzerine keşideci şirket ve cirantalar aleyhine icra takibi başlatılınca çekte cirosu bulunan …'ün imzaya itiraz ettiği ve kendisi yönünden icra takibini durdurduğunun iddia edildiği somut olayda,

A) Sanık hakkında resmi belgede sahtecilik suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan temyiz itirazlarının incelenmesinde:
Dosya kapsamında toplanan delillere göre sanığın üzerine atılı suçu işlediğinin sabit olduğuna ilişkin mahkemenin kabul ve uygulamasında bir isabetsizlik görülmemiştir.
Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre; sanığın, atılı suçu işlemediğine ilişkin temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün ONANMASINA,
B) Sanık hakkında nitelikli dolandırıcılık suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan temyiz itirazlarının incelenmesinde:

Dosya kapsamında toplanan delillere göre sanığın üzerine atılı suçu işlediğinin sabit olduğuna ilişkin mahkemenin kabul ve uygulamasında bir isabetsizlik görülmemiştir.
Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre; sanığın sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;
5237 sayılı TCK'nın 158. maddesinin 1. fıkrasının (e), (f) (j) ve (k) bentlerinde sayılan hallerde adli para cezasının tayininde tespit olunacak temel gün, suçtan elde olunan haksız menfaatin iki katından az olmayacak şekilde asgari ve bu miktara yükseltilerek belirlenecek gün sayısı üzerinden arttırma ve eksiltmeler yapıldıktan sonra ortaya çıkacak sonuç gün sayısı ile bir gün karşılığı aynı kanunun 52. maddesi uyarınca, 20-100 TL arasında takdir olunacak miktarın çarpılması neticesinde sonuç adli para cezasının belirlenmesi gerektiği gözetilmeksizin TCK'nın 158/1-f maddesi gereğince temel ceza belirlenirken önce 100 gün adli para cezası belirlenmesi, daha sonra da haksız elde olunan yararın iki katı TL cinsinden belirlenip bu miktar üzerinden uygulama yapılmak suretiyle sanık hakkında fazla ceza tayini,

Kanuna aykırı olup, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Kanunun 8/1.maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321.maddesi uyarınca BOZULMASINA, ancak yeniden yargılama yapılmasını gerektirmeyen bu hususların aynı Kanun'un 322.maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğundan; hüküm fıkrasından, sanığın adli para cezasına mahkumiyete ilişkin uygulamaların tamamen hükümlerden çıkartılarak yerlerine, "Sanığın, 5237 sayılı TCK'nın 158/1-f-son maddesi gereğince 7000 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına, aynı Kanun'un 62. maddesi gereğince cezasından 1/6 oranında indirim yapılarak 5833 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına, aynı Kanun'un 52/2 maddeleri gereğince günlüğü 20.00 TL'den hesap edilmek üzere sonuç olarak 116.660 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına" ifadeleri yazılmak suretiyle hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA, 24/12/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.